

ŠVĖKŠNOS „SAULĖS“ GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Kūrybinis projektas

GRAŽIAUSIO ŽODŽIO AKROSTICHAS

Poezija – kalbos vartojimas aukščiausiu lygmeniu. Lietuvių kalba unikali savo turtingumu. Minėdami Lietuvių kalbos dienas, gimnazistai kalbos turtingumą bandė atskleisti išsirinę gražiausią, melodingiausią, prasmingiausią, aktualiausią lietuvišką žodį ir kurdami akrostichus. Kai kuriems visai neblogai pavyko! Pasidžiaukime jų bandymais.

Vasara

Vėjai kedeno medžių viršūnes
Arti prie jūros, ten taip ramu
Saulės spinduliai į akis blizgėjo
Akyse vanduo atsispindėjo
Ramūs debesys dangumi keliavo
Argi tai ne gražu?

Austėja Bumbulytė, Ibg

Svajone!

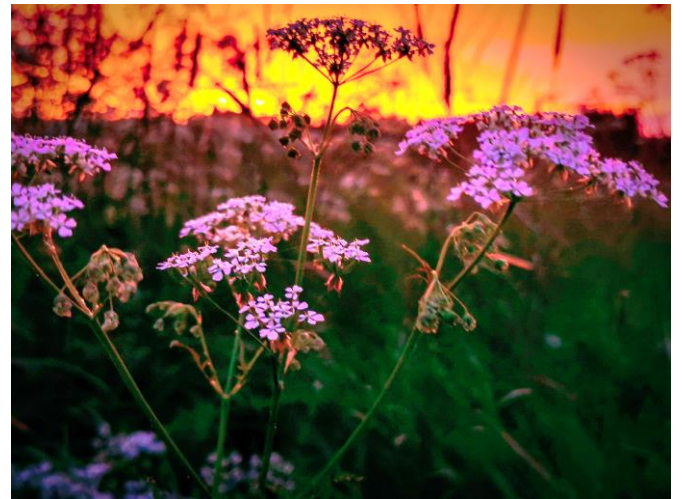
Susapnuok tu sapną:
Vasara. Galvoj vien vėjas.
Atsiguliu ir į dangų žvelgiu.
Jausmus tu iškart pajusti gali.
O svajonės neužgožk tu!
Nenuėiki nuliūdęs keliu.
Eisime ir išpildysime viską kartu.

Paulina Šarkaitė, Ibg

Obuolys

Ošiant jūrų bangoms ir
Brazdenant medžių šakelėms,
Urvo gilumoj gyvena obuolys.
O saulei beieškant, kaip jį apšviesti,
Laisvai jis laikosi ten vienas.
Yra jis matęs savo gyvenimą žydintį.
Suradus tikslą, išaugs iš jo didinga obelis.

Gytis Nogaitis, Ibg

Tomo Chockevičiaus nuotrauka.

Jausmai

Jautriai kyla aistra širdyje,
Aistringai dega laužai, šildantys sielą.
Užburia mane nuostabūs jausmai,
Skaisčių emocijų bangos keliauja per kūną,
Mėgaujuosi gyvenimo skambesiu ir spalvomis ryškiomis.
Apšviečia spalvos sielą mano,
Ir visi jausmai susilieja į viena.

Erika Liorencaitė, Ibg

Žiema

Žaismingą gruodžio naktį sėdžiu savo kambary

Ir regiu spindinčias, ryškias spalvas.

Einu pažiūrėti prie lango apšerkšnijusio:

Matau gražias ir nuostabias žvaigždes,

Apsnigusius medžius ir sniego patalų laukus.

Emilijus Lapinskas, Ibg

Portretas

Po saulės spinduliais pražysta gėlės.

Orai palankūs tavo nuotaikai.

Regis, tai tik sapnas,

Tai lyg paukščiai, skrendantys tarp šakų

Rytais anksčiausiais.

Eikime kartu į savo sapnų šalį

Tyliais žingsneliais, lyg krentanti plunksna,

Atraskime savo didžiausias baimes

Sapnuose.

Emilija Eidukytė, Ibg

Jausmas

Jaučiu milžinišką norą susitikti, būti drauge.

Aš vėl neatrasiu, ką pasakyti – žodžių nebėra.

Užmerkiu akis: pasaulis sustoja.

Svajoju kaskart, kai būnam drauge.

Mintys užvaldo širdį ir sielą,

Aplink vaizdas išsilieja, egzistuoti nustoja.

Susimąščiau: ar tą vakarą supratai, jog man patikai?

Emilija Rumšaitė, Ibg

Ginklas

Ginti savo šalį karo broliai susibūrė

Ir savo žmonas paliko raudoti prie durų slenksčio.

Net pagalvojus apie tai, ką priešas padarys jų šeimoms,

Kaip širdį sudūrė.

Lai būna prakeikti tie žiaurūs savanaudžiai,

Ateinantys tik grobti ir plėsti iš nekaltų!

Sakome jums – atkentėsite jūs skaudžiai.

Ernestas Eibutis, Ibg

Skauda

Samanomis aplipusi mano oda.

Kadaise ji buvo nuoga.

Abejodama ji bėgo laisva.

Ugnis ją degino rausva.

Dabar ji liko atvira.

Amžinybė jos laukia tyra.

Fausta Nausėdaitė, IIIag

Šarūnės Nausėdaitės nuotraukos.

Naktis

Naktį aš žiūriu į dangų,

Akys mato tik žvaigždes.

Kai jos šitaip ryškiai šviečia,

Tai ir akyse jos spindi.

Ir žiūrėdama į jas

Sau tik mėgaujuos vaizdu.

Monika Rumšaitė, Ibg

Tamsa

Tamsoje, kur tyliai sėdi tu,

Apšviesta ryškių spalvų,

Mažam pasauly tyliai išnyksti.

Su nuoskauda gilia

Atsiprašyti ateinu tavęs su šypsena plačia.

Elinga Budvytytė, Ibg

Ašara

Apsikabino mane liūdesio banga.

Šiurpu ir šalta daros viduje.

Apgaubė neviltis, stipri jos jėga.

Reiktų šauktis pagalbos, Dievą danguje.

O ar mane išgirs? Šito nežinau,

Svarbiausia – pabandyti aš nebijau.

Raminta Stirbytė, IIIag

T. Chockevičiaus ir Š. Nausėdaitės nuotraukos.

Viltis

Viltis užpildė žmonių širdis

Ir vilties šiluma sušildė pasaulį.

Laikas bėga be sustojimo, tik viltis stovi vietoj ir laukia mūsų.

Tiesa ta, kad viltis yra mūsų išgelbėjimas, ji neleidžia mums liūdėti.

Ir be vilties šis pasaulis būtų liūdnas, niūrus ir pilkas.

Su viltim ir meile gyvenimas turėjo, turi ir turės prasmę, spalvų ir laimę.

Ugnė Lukauskaitė, 6a

Gandras

Gražus paukštis – stebuklas gamtos

Atneša pavasarį į mūsų kiemus.

Nuo senovės keliauja per amžius,

Džiaugdamasis gyvenimu, jis mums atneša laimės.

Rankose neša šviesos ženklą,

Aplinkui taika ir ramybė dvelkia.

Sparnai jo platūs lekia per dangų.

Dominykas Žąsytis, Ibg

Pavasaris

Pavasario garsai...

Ausimis girdžiu, kaip

Volungėlė su varnėnu čiulba.

Akimis matau, kaip

Saulė pagaliau išlindo.

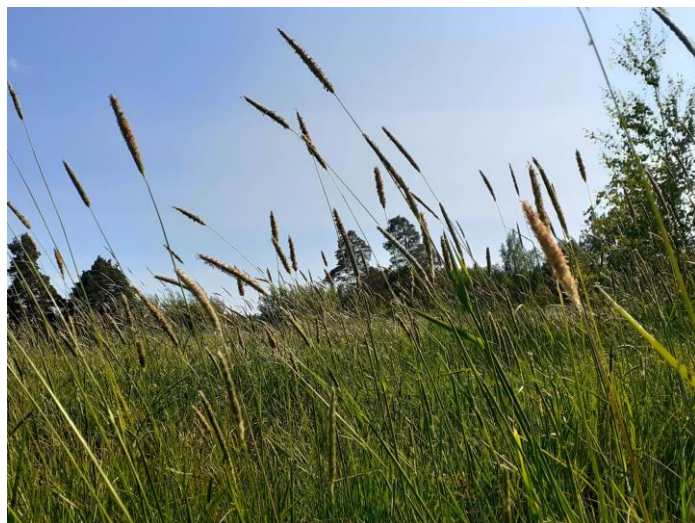
Ak, koks gražus pavasaris!

Ramu, tylu.

Ilgai išlaukta

Saulės šiluma.

Guoda Oželytė, IIIag

Žiema

Žiūriu į tave, baltą kaip snaigę,

Ilgai žiūriu ir galvoju.

Eglutė žiba gražiai.

Matau apsniigtus medžius ir suprantu

Aš, kad žiema nuostabi!

Patricija Paulauskaitė, Ibg

Laikas

Laukiu, žiūriu į tolį, sėdžiu ir galvoju:
 Ar spėsiu palikti pasaulį taip, kaip aš noriu?
 Ir nerimas galvoje niekaip nepalieka,
 Koks jaudulys žemėje, niekas nesupranta.
 Ateina tai visiems, dabar ar vėliau,
 Sėkmę neša tiems, kurie išdrįsta pirmiau.

Arnas Glicas, IIIag

Brolis

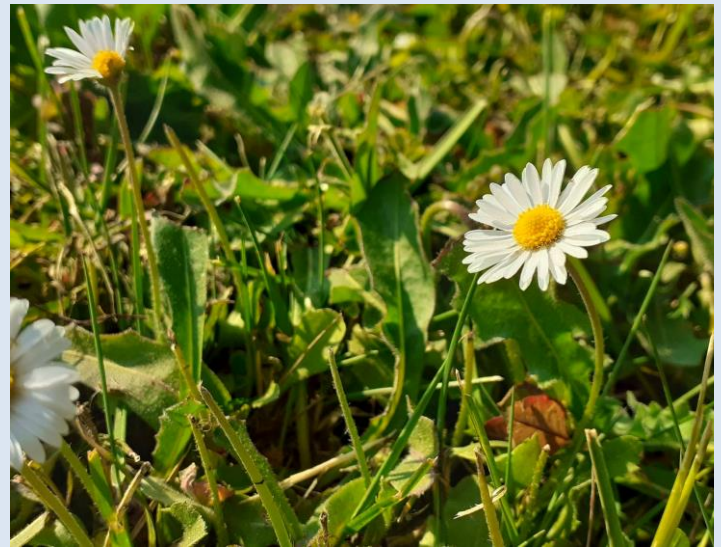
Beržynuos vasaras skaičiavom,
 Rytais rasotom pievom lakstėm.
 O rodos, viskas buvo taip seniai,
 Lyg rūkas dengtų kaimą gimtą.
 Ir man taip gera, man taip gera
 Savais prisiminimais nukeliaut vaikystėn.

Tomas Chockevičius, IIIbg

Angelas

Auksinės saulės padabintas dangus
 Neįtikėtinai dailus.
 Gėlėm pasipuošus gamta
 Elegantiškai šoka laisva.
 Lengvai, lyg pasakoj vaikai,
 Angelų globojami maži pumpurai
 Skleidžiasi švelniai ir lengvai.

Vakarė Alonderytė, IIIag

Gimtinė

Gražu ir gera būti čia,
 Ilgėtis tų namų senų;
 Mėlynių mėlyniausių
 Trokšti vėl ragaut.
 Ir kaip pamirši tas dienas?
 Naujas mamos giesmes?
 Ėjimą šiuo keliu?! Kaip gera būti čia...

Odeta Grigalauskaitė, IIIag

Žvilgsnis

Žengiu greitu žingsniu
 Vasaros saulėtu taku.
 Ir rodos – nuotaika pakyla,
 Linksmi nuo žiedų drugeliai kyla,
 Giesmes paukščiai tenai jau gieda,
 Skruzdės jau seniai nebemiega.
 Noriu pajusti viską...
 Ir pamatyti, kaip žemė tviska,
 Savo vienu žvilgsniu aš galiu!

Dainora Jonikaitė, IIIag

Šarūnės Nausėdaitės nuotraukos.

Redagavo Rasvita Kundrotaitė